ne; agga ikka ſaid nemmad pea wannemattedest, pea Häddist ärraſadedud; agga Mihkli wosto ütleſid wonnemad: meie olleme kül nüüb isse wannad, ja meile lähhäb ka harrimist tarwis. Häddi on meie ainus tüttar, agga jo ſa hea innimenne olled, et ſa ommad wannemad armastad, ja nende harrimisſe pärrast nende wanna eal murretſed. Kui Häddi ſind tahhab, ſiis woid ſa tedda wotta, meie teame ſiis, et meie laps hea mehhele, ja hea innimeste kekka on ſanud.

Häddi andis kät ſelle hea poiſile ja läks pea omma nore mehhe majaſſe ellama. Temma issa andis temmale keik, misſest ta wois ilma olla, ja Mihkel ſai ſe läbbi keige rikkama mehheks seäl kihhelkondas. Mihkle wanna issa ütles ſagedaste: ma ei tunnege et ma pimme ollen, ſest ikka leian ma ilma hüüdmatta, omma hea minnia kät, kes mind luhhatab, kes mind jodab, ikka kulen ma temma tröstimisſe heält. kulen, kuida temma ommad lapſed öppetab mind wanna pimme meest armastama, ja kuida temma neid heaks innimesteks kaswatab. Olle terwe armas poeg! et ſa mulle niſuggust römo olled ſaatnud. Nenda ſurri temma wimaks omma heab lapſeo ja laste lapſed önnistades, ja Jummalat nende eest palludes, ärra.

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1809, lk. 26